

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - ontwerp besluit van de Vlaamse Regering over de erkenning van kopers en exploitanten voor de exploitatie van openbare bossen
- Definitieve goedkeuring

Samenvatting

Het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 houdende de erkenning van kopers en exploitanten van hout dient geactualiseerd te worden. Enerzijds betreft het een technische aanpassing om procedures beter af te stemmen, anderzijds zijn er de afgelopen 20 jaar onvolkomenheden aan het licht gekomen en zijn er nieuwe ontwikkelingen in de sector.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

De herziening van het besluit van 8 november 2002 is een gevolg van de herziening van het Bosdecreet in 2019 (Decreet van 26 april 2019 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw) en de herziening van het besluit rond houtverkoop in 2019 (besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 houdende de werkwijze en de voorwaarden inzake de verkoop en exploitatie van hout en andere bosproducten uit openbare bossen).

De exploitatie (vellen en uitslepen) van bomen in de Vlaamse bossen is een ingreep die met kennis van zaken dient te gebeuren en waarbij van de uitvoerders het nodige vakmanschap vereist moet worden ten einde de impact op de natuur zo gering mogelijk te houden. Tevens moet de opvolging van de naleving van opgelegde voorwaarden waarbinnen de koper of exploitant kan werken in de Vlaamse natuur efficiënt kunnen gebeuren. Daarom werd in 2002 de erkenningsverplichting ingevoerd. Deze doelstellingen blijven nog steeds geldig.

Het afgelopen decennium is vastgesteld dat meer en meer van de Vlaamse bedrijven die optreden als erkend koper en/of exploitant zich zijn gaan richten op export van Vlaams hout naar markten in het Verre Oosten, hoofdzakelijk China. Hierdoor werd lokaal hout moeilijker beschikbaar voor lokale verwerkers. De erkenningsregeling, die tot doel had de kwaliteit van bosexploitatie te verbeteren en de impact op natuurwaarden tot een minimum te beperken, werd zo een drempel voor lokale houtverwerkers tot het verwerven van lokaal hout voor hun houtverwerkende activiteit.

In het nieuwe besluit wordt voorzien dat hout dat door de zorg van de (openbare) bosbeheerder wordt geveld en uit het bos gehaald, op verzamelplaatsen klaar voor wegtransport verkocht kan worden zonder dat erkenning vereist is. Op die manier wordt de drempel voor lokale verwerkers weggenomen.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2023/327 van 13 juli 2023.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 28 juni 2023. Een begrotingsakkoord is niet vereist.

Voor dit ontwerp van besluit dient geen RIA opgemaakt te worden, omdat het een besluit betreft zonder belangrijke inhoudelijke impact. Gelet op de toepassing van de proportionaliteitsregel, vallen ook inhoudelijke aanpassingen waarvan de effecten beperkt zijn, onder deze uitzonderingsgrond. De beperkte effecten van deze inhoudelijke aanpassing wegen niet op tegen de uitvoering van een RIA.

C. ADVIES MINARAAD

Het advies van de Minaraad werd verstrekt op 23 november 2023. Om rekening te houden met de door de Minaraad gemaakte opmerkingen wordt het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering op een aantal plaatsen aangepast. De voornaamste punten uit het advies worden als volgt beoordeeld:

- **Algemeen:** De Raad ondersteunt het voornemen om aandacht te schenken aan de lokale houtverwerking, maar formuleert aandachtspunten.
- **Randnummer [14]: Breng houtstromen beter in kaart.** De Raad stelt vast dat in de nota aan de Vlaamse Regering wordt verwezen naar houtexport naar markten in het Verre Oosten, hoofdzakelijk China. De Raad stelt eveneens vast dat er momenteel weinig cijfermateriaal voorhanden is over Vlaamse houtstromen in het algemeen. Onder andere in het kader van de Europese LULUCF-Verordening wordt in het Vlaams Energie- en Klimaatplan 2021-2030 gewezen op het belang van een verbetering van de data-inzameling en opvolging van de Vlaamse houtproductie. Momenteel wordt gewerkt aan het opstellen van een methodologie om de Vlaamse houtstromen beter in kaart te brengen. De Raad onderstreept het belang hiervan en vraagt om blijvend in te zetten op het beter in kaart brengen van de Vlaamse houtstromen.

Repliek: De steller van het besluit bevestigt dat er blijvend wordt ingezet op het verbeteren van het in kaart brengen van de Vlaamse houtstromen en verwijst hierbij naar de studieopdracht waarbij een methodiek is uitgewerkt om de Vlaamse houtstromen in kaart brengen. Voor de implementatie van deze methodologie hopen we te kunnen rekenen op de medewerking van de Vlaamse houtsector.

Ook vanuit Europa is er vraag om de houtstromen beter in kaart te brengen. Zo is in de ontwerp Verordening Bosmonitoring voorzien dat de lidstaten op geregelde tijdstippen gegevens rapporteren in verband met de houtstromen in Vlaanderen.

- **Randnummer [15]: Maak concrete afspraken over de aan te bieden volumes in overleg met de sector.** De Raad meent het volume van de langs de weg aangeboden loten moet worden afgestemd op de noden van de lokale markt. Er moet ook over gewaakt worden dat er een

evenwicht blijft tussen het aanbieden op stam en het aanbieden langs de weg zodat de bestaande marktmechanismen niet ontwricht worden. De Raad vraagt om hiertoe een overleg te organiseren tussen de aanbieders (ANB, Natuurinvest, ...) en de afnemers (sectorfederatie, ...).

Repliek: De vraag staat los van het voorliggende ontwerpbesluit betreffende de erkenning van kopers en exploitanten voor de exploitatie in openbare bossen.

Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft in november 2021 overleg gehad met de Belgische houtconfederatie in verband met de houtverkoop langs de weg en ook in de toekomst kunnen bezorgdheden van de houtsector via het sectoroverleg ANB-Bos steeds besproken worden.

- **Randnummer [16]: Verduidelijk de te volgen procedure voor openbare besturen.** De Raad vraagt om openbare besturen die beroep doen op bosexploitanten om in eigen beheer bomen te oogsten en deze daarna langs de weg aan te bieden voor de toewijzing van dergelijke werken de courante openbare aanbestedingsprocedures te laten volgen.

Repliek: Conform Artikel 55, § 1 van het Bosdecreet dient het hout uit openbare bossen verkocht te worden volgens de principes van openbaarheid, transparantie en mededinging. De nadere regels van een openbare houtverkoop worden omschreven in het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 houdende de werkwijze en de voorwaarden voor de verkoop en de exploitatie van hout en andere bosproducten uit openbare bossen. Het voorliggende ontwerpbesluit betreffende de erkenning van kopers en exploitanten voor de exploitatie in openbare bossen verandert hier niets aan.

- **Randnummer [17]: Zorg voor duidelijkheid inzake de geldende fiscale regeling.** De Raad vraagt om bij elke verkoop duidelijk te signaleren wat de geldende fiscale regeling is.

Repliek: De vraag staat los van het voorliggende ontwerpbesluit betreffende de erkenning van kopers en exploitanten voor de exploitatie in openbare bossen.

De geldende fiscaliteit wordt standaard opgenomen in de verkoopvoorwaarden.

- **Randnummer [18]: Ondersteun de sector.** De Raad meent dat de actualisering van de erkenningsregeling een mooi signaal van het kabinet Demir en de Vlaamse regering is dat men lokale houtverwerking wil ondersteunen t.b.v. een klimaatvriendelijke grondstof. Maar ook steun aan de sector als geheel is gewenst. Meer bepaald vraagt de Raad om innovatiesteun specifiek toegespitst op houtbedrijven als leveranciers van een klimaatvriendelijke grondstof, om opstartsteun voor nieuwe, lokale houtbedrijfjes en voor het ter beschikking stellen van middelen die moeten helpen bepaalde vooroordelen en remmingen weg te halen bij het grote publiek als het gaat over houtkap in een context van duurzaam bosbeheer. De Raad vraagt om hierover te voorzien in overleg met de sector, al dan niet in het kader van de aankomende Green Deal Lokaal Hout.

Repliek: De vraag staat los van het voorliggende ontwerpbesluit betreffende de erkenning van kopers en exploitanten voor de exploitatie in openbare bossen.

De steller van het besluit bevestigt het klimaatvriendelijk karakter van hout en probeert deze grondstof te mobiliseren binnen het huidig maatschappelijk kader. De steller van het besluit steunt dan ook het initiatief van de houtsector om een Green Deal Lokaal Hout op te starten.

- **Randnummer [19]: Maak in overleg een langetermijnvisie voor bos in Vlaanderen.** Bossen zijn leverancier van tal van ecosysteemdiensten en vervullen per definitie meerdere functies. In zijn briefadvies 2014|017 benadrukte de Raad het belang van een visievorming over de economische functie van bos. Artikel 6, van het Bosdecreet voorziet in de opmaak en

vaststelling van langetermijnplannen voor bos in Vlaanderen en dit na advies van de Mineraad. De Raad vraagt om dergelijke plannen op te maken, in overleg met de betrokken actoren en om hierbij aandacht te hebben voor de lokale houtproductie.

Repliek: Deze vraag staat los van de vraag voor advies i.v.m. het voorliggende ontwerpbesluit betreffende de erkenning van kopers en exploitanten voor de exploitatie in openbare bossen.

- **Randnummer [20]: Positieve appreciatie over de beroepsmogelijkheid.** De Raad meent dat het beslissingsproces van de beroepsprocedure gestroomlijnder en logischer verloopt. De Raad is van oordeel dat de besluitvorming op gemotiveerde wijze dient te gebeuren. Het is een meerwaarde dat er nu ook voorzien wordt dat er beroep kan aangetekend worden voor exploitaties in private bossen. Tot op heden bestond die mogelijkheid niet.

Repliek: Er wordt akte genomen van deze positieve appreciatie.

- **Randnummer [21]: Laat vertegenwoordigers uit de houtverwerking toe in het comité van beroep.** Artikel 7 regelt de samenstelling van het comité van beroep, die bestaat naast de voorzitter en leden die door de minister worden benoemd. Het gaat over vertegenwoordigers van de kopers en de exploitanten, het agentschap, de openbare bouseigenaars, Natuurinvest, privé-bouseigenaars en de overheidsdienst bevoegd voor onder meer arbeidsveiligheid. De Raad adviseert een uitbreiding tot vertegenwoordigers uit de sector van de houtverwerking.

Repliek: De houtverwerkende sector is niet vertegenwoordigd in het erkenningscomité noch in het comité van beroep omdat de houtverwerkende sector niet gevat is door het voorliggend ontwerpbesluit. De comités zijn administratieve organen die oordelen over toekenning, intrekking en sancties van bosexploitanten en kopers van hout. De werking van de comités heeft geen directe impact op de sector van de houtverwerking.

- **Randnummer [22]: Voorzie ook in flankerend beleid.** De Raad adviseert om naast de uitvoering van dit erkenningsbesluit na te denken over het bredere beleid. Daarbij dienen volgens de Raad volgende elementen mee in beschouwing te worden genomen:
 - stimulerend beleid dat bosexploitanten aanmoedigt de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen;
 - toezicht op de opleidingen;
 - compensaties voor beperkingen aan bosexploitanten in openbare bossen;
 - onderzoek de piste van 'houtparken' waar zaaghout uit lokale exploitatie mits beperkt transport wordt verzameld en aangeboden;
 - voeren van communicatie naar het brede publiek – exploitatie staat niet gelijk aan vernieling en kan positieve effecten hebben;
 - onderzoek naar de negatieve houding ten aanzien van bosexploitatie.
 - Extra beperkingen opleggen aan bosexploitanten in openbare bossen heeft zijn weerslag op exploitatie in private bossen. Er moet een evenwicht bewaard worden tussen biodiversiteitsdoelen en mate van regels vb naar vrijwaren onderetage bij kappen, en andere voorwaarden bij kapmachtigingen die het heel moeilijk maken om nog economisch verantwoord te exploiteren en leiden tot inheemse bossen, maar met lage productie of nulbeheer.

Repliek: Deze vraag staat los van het voorliggende ontwerpbesluit betreffende de erkenning van kopers en exploitanten voor de exploitatie in openbare bossen.

Het Agentschap voor Natuur en Bos is steeds bereid om samen met de houtsector te werken aan een breed draagvlak voor de economische functie van bossen.

- **Randnummer I23I: De Raad formuleert bijkomend volgende juridische en redactionele vragen en aanbevelingen:**
 - 1) Artikel 3 en artikel 4 formuleren de voorwaarden waaronder natuurlijke personen en rechtspersonen in aanmerking komen om als exploitant, respectievelijk koper te worden erkend en erkend te blijven. Het gaat om elementen die vervuld moeten zijn op het ogenblik van het onderzoek van de erkenningsaanvraag, als elementen die tijdens uitvoering nageleefd moeten worden. Daarnaast bevat het aanvraagdossier eveneens verplichte minimale documenten (zie artikel 9). De toelichting bij artikel 13, dat de voorwaarden van ontvankelijkheid van een aanvraag tot erkenning vastlegt, verduidelijkt dat in de artikelen 3 en 4 specifieke situaties worden geschetst waarbij een aanvraag automatisch onontvankelijk is. Enerzijds vraagt de Raad zich af hoe de beoordeling kan gebeuren – op moment van ontvankelijkheidsonderzoek van een aanvraag – van die voorwaarden die gericht zijn op de naleving tijdens de uitvoering van de bosexploitatie. De Raad adviseert dat dit punt verduidelijkt wordt. Anderzijds verwijst artikel 13 enkel naar artikel 9 – dat ook niet doorverwijst naar artikel 3, respectievelijk 4. Het is volgens de Raad aangewezen om die kruisverwijzingen tussen de artikelen te optimaliseren. Het is daarbij mogelijks aanwezen om de inhoud van de artikelen 3 en 4 op te splitsen tot werkelijk die elementen die noodzakelijk zijn op moment van aanvraag tot erkenning en de elementen die nadien nageleefd moeten worden.
 - 2) Inhoudelijk ziet de Raad ook elementen uit artikel 3, respectievelijk 4 terugkomen, doch in licht gewijzigde vorm, in artikel 9. Het gaat bijvoorbeeld over “attest bosbouwtechnische kennis” (uit artikel 3 en 4) en “attest van een bosbouwtechnische opleiding”. De Raad adviseert het (eventuele) verschil tussen beide te verduidelijken.
 - 3) Nieuwe personeelsleden dienen binnen een jaar na inschrijving een bosbouwtechnische opleiding te volgen (zie artikel 9, §1, 4°, b), 3), maar ook artikel 3, tweede lid, 5°). Het is volgens de Raad aangewezen dat eenmaal de opleiding voltooid werd, het bewijs daarvan aan het erkenningscomité wordt overgemaakt.

Repliek:

- 1) De steller van het besluit is akkoord om de inhoud van de artikelen 3 en 4 op te splitsen tot werkelijk die elementen die noodzakelijk zijn op moment van aanvraag tot erkenning en de elementen die nadien nageleefd moeten worden. De tekst van het besluit werd dan ook aangepast.
- 2) De steller van het besluit is akkoord om steeds te spreken van ‘bosbouwtechnische kennis’ en in die zin voorliggend ontwerpbesluit aan te passen.
- 3) De steller van het besluit is niet akkoord om het bewijs van opleiding rechtstreeks aan het erkenningscomité te bezorgen omdat de steller van het besluit dit ziet als de verantwoordelijkheid van de werkgever en niet de werknemer.

D. ADVIES VLAAMSE TOEZICHTSCOMMISSIE

Het advies nummer 126/2023 van de Vlaamse Toezichtscmissie werd verleend op 14 november 2023.

De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat daarin volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd:

- De rechtvaardigingsgrond en afwegingen inzake proportionaliteit toevoegen aan het ontwerp of minstens aan de nota (punt 1 hierna);
- De verwerkingsverantwoordelijke opnemen in het ontwerp (punt 3 hierna);

- De lijst met gevraagde persoonsgegevens ernstig verantwoorden in de nota (punt 4 hierna);
- De bewaartermijnen opnemen in het ontwerp, minstens criteria opnemen die toelaten om de bewaartermijnen te bepalen (punt 4 hierna);
- de transparantiemaatregelen uitwerken (punt 6 hierna).

Deze elementen worden hierna besproken.

1/ Algemene kwaliteit

De VTC merkt op dat zowel het besluit zelf, als de nota aan de Vlaamse Regering, niet voldoende expliciet vermelden op grond van welke rechtvaardigingsgrond in de AVG de verwerking van de persoonsgegevens zal plaatsvinden.

Repliek: Deze gegevens worden verwerkt op basis van de rechtvaardigingsgrond “taak van algemeen belang”, waar het dossierbeheer betreft.

2/ Doelbinding

De VTC is van oordeel dat de doeleinden welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd zijn.

3/ Verantwoordelijkheid

Artikel 4, 7), AVG bepaalt dat voor de verwerkingen waarvan de regelgeving het doel en de middelen vastlegt, de verwerkingsverantwoordelijke diegene is die daarin als dusdanig wordt aangewezen.

Dit ontwerp bevat geen specifieke en expliciete bepalingen. Het is nochtans van belang dat de betrokkenen perfect weten tot wie zich te richten met het oog op het uitoefenen en afdwingen van de hen door de AVG toegekende rechten.

De VTC vraagt om het ontwerp aan te passen en de verwerkingsverantwoordelijke erin op te nemen.

Repliek: De verwerkingsverantwoordelijke in het kader van dit besluit is het secretariaat van het erkenningscomité. Dit is dan ook telkens zo bepaald in de relevante artikelen. De artikelen zoals momenteel opgenomen in het ontwerp, lijken ons voldoende te duiden dat het secretariaat van het erkenningscomité de verwerkingsverantwoordelijke is.

Verder vraagt de VTC aan de steller van het ontwerp om te bekijken of:

1) het uitvoeren van een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling voor de verschillende gegevensstromen al dan niet noodzakelijk is.

Repliek: Gelet op het feit dat dergelijke beoordeling enkel noodzakelijk is voor verwerkingen die, gelet op de aard, de omvang, de context en de doeleinden daarvan waarschijnlijk een hoog risico inhouden voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen, lijkt dergelijke beoordeling ons hier niet noodzakelijk. Er is hier immers geen sprake van een verwerking van persoonsgegevens die een hoog risico inhouden voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen.

2) deze concrete verwerking van persoonsgegevens voorkomt op de lijst met verwerkingen waarvoor een Vlaamse bestuursinstantie een GEB moet uitvoeren conform artikel 35,4 van de AVG.

Repliek: Dit is niet het geval.

4/ Minimale gegevensverwerking

De VTC merkt op dat de lijst met gevraagde persoonsgegevens erg uitgebreid is, en vraagt zich af of dat nog proportioneel is voor de doeleinden. Dit vereist verantwoording waarom deze beroepsgroep zoveel meer persoonsgegevens dient voor te leggen dan andere. Verder merkt de VTC op dat de term "Achternaam" juridisch niet bestaat en dit dient "naam" te zijn.

Repliek:

1) De opmerking dat de lijst met gevraagde persoonsgegevens uitgebreid is, is terecht, maar de artikelen in kwestie gaan over het verkrijgen of behouden van een erkenning als exploitant. Aangezien dergelijke erkenning heel wat gevolgen heeft, is het vanzelfsprekend dat de bevoegde administratie daarvoor uitgebreide dossiers aanlegt.

Verder willen we onder meer vermijden dat eenzelfde persoon, na een inbreuk die een intrekking van de erkenning tot gevolg heeft, een nieuwe firma kan oprichten om zo de intrekking van de erkenning te ontlopen. Om dit doel te bereiken worden er inderdaad uitgebreide persoonsgegevens gevraagd.

2) De term 'achternaam' werd behouden in de bepalingen van het besluit, om de nadruk te leggen op het verschil tussen de voor- en achternaam.

In het ontwerp wordt specifiek de mededeling geregeld van gegevens, zo aan het comité van beroep, het Agentschap Natuur en Bos en de bosbeheerder. Er moet volgens de VTC rekening gehouden worden met artikel 8 van het Vlaams egovdecreet van 18 juli 2008, dat aan Vlaamse instanties de verplichting oplegt om protocollen af te sluiten voor de mededeling van persoonsgegevens aan andere overheden. De steller van het besluit merkt op dat er geen sprake is van de mededeling van persoonsgegevens aan andere overheden.

Wat de bewaartermijn betreft, merkt de VTC op dat die niet vastgelegd wordt. Het moet evenwel duidelijk zijn hoelang de verwerkingsverantwoordelijke mag bijhouden. Hiervoor moet enerzijds gekeken worden naar de eventueel toepasselijke archiefwetgeving en anderzijds een proportionaliteitsafweging te worden gemaakt.

In het licht van artikel 6.3 van de AVG, dienen in het ontwerp de maximale bewaartermijn(en) van de met het oog op de onderscheiden doeleinden voor deze verwerking van persoonsgegevens voorzien te worden, of toch minstens criteria opgenomen te worden die toelaten deze bewaartermijn(en) te bepalen zodat nagegaan kan worden of voldaan is aan de vereisten van de AVG. Dit is op dit ogenblik niet mogelijk.

Repliek: voor dit type gegevens geldt een maximale bewaartermijn van tien jaar na verval of intrekking van de erkenning. Dit wordt dan ook zo ingeschreven in artikel 9 van het besluit.

5/ Juistheid

De VTC merkt op dat het ontwerp geen bepalingen omvat over de actualisatie van persoonsgegevens, en beveelt aan hier maatregelen rond te nemen.

Repliek: het secretariaat van het erkenningscomité zal steeds het nodige doen om de gegevens actueel en up-to-date te houden.

6/ Rechten van betrokkenen en transparantie

De VTC is van oordeel dat het aanbevolen is om het ontwerp aan te vullen met enkele verduidelijkingen omtrent de communicatie met de burger zodat de betrokkenen goed geïnformeerd worden over de verwerking van hun persoonsgegevens en het voor de betrokkenen duidelijk is wat hun rechten zijn en tot wie zij zich moeten richten voor de uitoefening van hun rechten.

Repliek: Deze verduidelijking dient niet in het besluit opgenomen te worden, omdat er daarvoor verwezen kan worden naar de privacyverklaring op de website van het Agentschap Natuur & Bos.

7/ Beveiligingsmaatregelen

De VTC heeft geen aanbevelingen omtrent beveiligingsmaatregelen bij dit besluit.

E. ADVIES GEGEVENSBESCHERMINGSAUTORITEIT

Op de zitting van 20/11/2023 besliste het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit om voor dit onderwerp te verwijzen naar het standaardadvies nr. 65/2023 van 24 maart 2023 *betreffende de redactie van normatieve teksten*.

In dit algemene advies wordt gewezen op de belangrijkste eisen waaraan elke norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt, moet voldoen. Het is de verantwoordelijkheid van de auteur om ervoor te zorgen dat dit ontwerp daadwerkelijk voldoet aan de kwaliteitseisen van een wet, opgelegd op grond van de AVG en gelezen in samenhang met de Grondwet, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (hierna "het EVRM").

Dit voorontwerp van besluit werd gescreend, en werd conform dit standaardadvies bevonden. Een korte duiding hierbij:

- 1) Het standaardadvies stelt dat elke verwerking van persoonsgegevens een inmenging vormt in het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en het recht op bescherming van persoonsgegevens van de betrokkenen. Een dergelijke inmenging is enkel toelaatbaar als zij noodzakelijk is en evenredig met het nagestreefde gerechtvaardigde doel.

Repliek:

- De auteur van dit besluit meent dat er geen andere maatregelen zijn die minder ingrijpend zijn voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen, en waarmee het nagestreefde doel kan worden bereikt.

- De auteur van dit besluit meent dat de verwerking evenredig is met het beoogde doel. Er is sprake van een evenwicht tussen de inmenging in het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en op bescherming van persoonsgegevens, en het doel dat met die verwerking wordt beoogt en dat daadwerkelijk kan worden bereikt

- 2) Het standaardadvies stelt dat elke verwerking van persoonsgegevens een rechtsgrond of een rechtmatigheidsgrond moet hebben, zoals bepaald in artikel 6, lid 1, van de AVG.

Repliek: de verwerking van de persoonsgegevens in kwestie is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang en van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen.

F. ADVIES RAAD VAN STATE

Het advies 75.254/16 van de Raad van State werd verstrekt op 26 januari 2024. Om rekening te houden met de door de Raad gemaakte opmerkingen wordt het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering op een aantal plaatsen aangepast. De voornaamste punten uit het advies worden als volgt beoordeeld.

- **Randnummer [3 en 4]:** De meeste bepalingen van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 53bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990, zoals gewijzigd door het decreet van 26 april 2019 'houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw'. De Raad stelt evenwel dat voormelde decreetsbepaling niet of slechts gedeeltelijk volstaat als rechtsgrond voor de artikelen 2, tweede lid, 3, eerste lid, 9, 10, tweede lid, en 17 van het ontwerp van besluit.

1/ Artikel 2, tweede lid, van het ontwerp verleent aan bosbeheerders de mogelijkheid om het te nemen besluit van toepassing te verklaren op privé-bossen. De Raad gaat niet akkoord met de voorgestelde rechtsgrond. Ook stelt de Raad dat aan dit lid geen normatieve draagwijdte toekomt, waardoor het alleen al om die reden moet worden weggelaten

2/ Luidens artikel 3, eerste lid, van het ontwerp zal het attest bosbouwtechnische kennis worden uitgereikt door een opleidingsinstelling die door het erkenningscomité is erkend. Aan de machtiging vanwege de decreetgever om de voorwaarden te bepalen voor de erkenning van beroepsmatige kopers of exploitanten ontleent de Vlaamse Regering volgens de gemachtigde ook de bevoegdheid om te bepalen welke opleidingsinstellingen dergelijk attest kunnen uitreiken.

Hoewel kan worden aangenomen dat de Vlaamse Regering aan voormelde decreetsbepaling de bevoegdheid ontleent om te bepalen dat de aanvrager over bosbouwtechnische kennis moet beschikken en hoe die kennis moet worden aangetoond, kan in een machtiging voor een regeling voor de erkenning van beroepsmatige kopers of exploitanten bezwaarlijk een machtiging worden gelezen voor een regeling voor de erkenning van opleidingsinstellingen. Weliswaar mag de Vlaamse Regering bepalen dat die bosbouwtechnische kennis moet worden aangetoond aan de hand van bepaalde opleidingsattesten, maar dan nog vergt het een ruime invulling van de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering om vervolgens ook een regeling voor de erkenning van opleidingsinstellingen uit te werken. Bijgevolg verdient het aanbeveling om zo snel mogelijk in een meer deugdelijke rechtsgrond te voorzien.

3/ De artikelen 9 en 10, tweede lid, van het ontwerp bepalen de informatie, waaronder persoonsgegevens, die bij de aanvraag tot erkenning als koper of exploitant voor de exploitatie van openbare bossen moet worden gevoegd. Luidens artikel 17 van het ontwerp houdt het secretariaat een lijst bij van de erkende kopers en erkende exploitanten, die door eenieder kan worden opgevraagd. Volgens de gemachtigde vinden ook deze artikelen rechtsgrond in artikel 53bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990.

Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke inmenging in het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd.

Bijgevolg moeten de 'essentiële elementen' van de verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd.

Voor de verwerking van die persoonsgegevens is bijgevolg geen geschikte rechtsgrond voorhanden. In de mate dat die persoonsgegevens essentieel zijn voor de erkenningsregeling en de handhaving daarvan, kan het ontwerp geen doorgang vinden zolang geen adequate rechtsgrond door de decreetgever is aangenomen.

Repliek:

1/ Artikel 2, tweede lid, van het ontwerp wordt geschrapt.

2/ De Raad bevestigt in zijn advies dat de Vlaamse Regering kan bepalen dat die bosbouwtechnische kennis moet worden aangetoond aan de hand van bepaalde opleidingsattesten. De interpretatie dat dit ook een machtiging inhoudt omtrent de uitwerking van een regeling voor de erkenning van opleidingsinstellingen lijkt vergaand voor de Raad. Het lijkt de steller van het besluit echter logisch dat, wanneer er een machtiging is omtrent de opleidingsattesten, dat die

machtiging ook inhoudt van welke opleidingsinstellingen die attesten mogen komen. Deze bepaling houdt volgens de steller dan ook geen overtreding van de rechtsgrond in.

3/ De GDPR-rechtsgrond is het feit dat we deze gegevens nodig hebben voor de uitvoering van een overeenkomst. Bij de aanvraag tot erkenning als koper of exploitant voor de exploitatie van openbare bossen geeft de aanvrager expliciete toestemming tot het gebruik van deze gegevens, waardoor er een GDPR-rechtsgrond voorhanden is.

Randnummer [5]: De Raad vindt het aannemelijk dat de voorliggende regeling een beperking van de toegang tot een gereguleerd beroep betreft zodat vooraf een evenredigheidsbeoordeling moet worden uitgevoerd conform artikel 40/5 van het decreet van 24 februari 2017. Daarbij moet aan de bepalingen van het ontwerp nog een toelichting worden gevoegd die voldoende gedetailleerd is om op basis daarvan de naleving van het evenredigheidsbeginsel te beoordelen (artikel 40/4 van het decreet van 24 februari 2017).

Repliek: Bij de invoering van de Dienstenrichtlijn werd reeds een noodzakelijkheids- en evenredigheidstoets opgemaakt voor deze regeling en bezorgd aan de Europese Commissie. Deze wordt hier hernomen.

Noodzakelijkheid:

1. Noodzaak voorafgaande controle: bevindingen
 - Controle vooraf is gerechtvaardigd omdat anders (bij controle uitsluitend achteraf) schade aan het bosmilieu zou kunnen toegebracht zijn door een niet-adequate uitvoering van taken (cfr. langetermijnvisie, schade vermijden die een enorme impact kan hebben op lange termijn).
 - Geen onevenwicht tussen natuurlijke personen/rechtspersonen, bij exploitanten, noch kopers.
 - de nodige bosbouwtechnische kennis en ervaring kunnen aantonen m.b.t. exploitatie van bossen is eenvoudig vast te stellen in de praktijk op het terrein.
2. Controle en controleerbaarheid: bevindingen
 - De regeling en de daarbijhorende mogelijke sancties (bvb. mogelijke schorsing) hebben ervoor gezorgd dat bossen op een meer duurzame manier geëxploiteerd worden, dit in tegenstelling tot de vroegere situatie waarbij er enkel de mogelijkheid was tot het starten van een gerechtelijke procedure, die dikwijls geseponeerd wordt of louter resulteert in een boete, waarna de exploitant zijn niet-duurzaam beheer verder zet.
 - De erkenningskaart moet op de houtverkoop voorgelegd kunnen worden door de erkende koper. Erkende exploitanten en hun personeel moeten de erkenningskaart steeds kunnen voorleggen bij controle door de bosbeheerder of het Bosbeheer. De erkenningskaart kan opgevraagd worden bij openbare verkoop of exploitatie.

Conclusie noodzakelijkheid

Deze erkenning doorstaat de noodzakelijkheidstoets. Ze biedt geen waterdichte garantie maar zorgt er in de praktijk wel voor dat er bij de exploitatie en verkoop van hout uit openbare bossen de milieuschade maximaal beperkt of vermeden wordt. Dit wordt wel degelijk gecontroleerd waardoor er op het terrein inderdaad een verbetering merkbaar is op het vlak van beheer van openbaar bos. In die mate zelfs dat ook bosgroepen vrijwillig gebruik beginnen te maken van het systeem (wat betekent dat voor het beheer van privé bossen meer en meer erkende exploitanten en kopers ingeschakeld worden), waar privé-eigenaars anders eerder in de kou blijven staan wat garanties van kwaliteitsvol werk betreft.

Evenredigheid:

Bij de evenredigheidstoets worden eerst eventuele alternatieven onderzocht:

Instrument	Mogelijk	Motivatie
------------	----------	-----------

	Alternatief Ja of Neen	
Erkenning afschaffen zonder alternatief instrument	Neen	Deze erkenning doorstaat de noodzakelijkheidstoets. Ze biedt geen waterdichte garantie maar zorgt er in de praktijk wel voor dat er bij de exploitatie en verkoop van hout uit openbare bossen de milieuschade maximaal beperkt of vermeden wordt. Dit wordt wel degelijk gecontroleerd waardoor er op het terrein inderdaad een verbetering merkbaar is op het vlak van beheer van openbaar bos..
Erkenning afschaffen, maar ander instrument voor kwaliteitsbewaking creëren binnen de keten die leidt tot een overheidsbeslissing	Neen	Deze erkenning staat op zich. Het maakt geen deel uit van een uitgebreidere beslissingsketen.
Verplichte bestekbepalingen	Neen	<ul style="list-style-type: none"> - verkoop van hout door de overheid is nu georganiseerd als openbare verkoop, wat een praktischere en meer werkbare manier is om de concurrentie te laten spelen dan het uitschrijven van aanbestedingen. Verplichte bestek-bepalingen zijn dus niet mogelijk; - het opnemen van dergelijke bestekbepalingen geeft geen garantie dat de dienstverlener deze ook daadwerkelijk naleeft. Dit biedt dus geen voldoende kwaliteitsgarantie. - er zijn weinig sanctiemogelijkheden: enkel mogelijkheid tot niet-betaling, boete of schadevergoeding
Code van goede praktijk	Neen	<ul style="list-style-type: none"> - Een code geeft nog steeds geen garantie dat de dienstverlener deze code ook daadwerkelijk naleeft; - Er zijn weinig sanctiemogelijkheden: enkel mogelijkheid tot niet-betaling, boete of schadevergoeding
Aanmelding	Neen	Een aanmelding houdt geen voorafgaande controle in. Controle achteraf is onvoldoende om de kwaliteit van bosexploitatie te garanderen.
Accreditatie/certificatie	Ja	Een accreditatiesysteem is een mogelijk alternatief. Hierbij is er immers ook een voorafgaande kwaliteitscontrole. Bovendien lijkt dit systeem het meest op het bestaande erkenningsysteem.
Beoordeling resultaat dienstverlening door onafhankelijke auditeurs	Neen	Een beoordeling van het resultaat, d.i. achteraf, is in principe van weinig nut : de meestal onherstelbare schade aan bos (en ev. mens) zal dan reeds zijn toegebracht – erkenningsysteem as is, is er op gericht schade zoveel mogelijk te voorkomen

Conclusie: Het is belangrijk dat de kwaliteitscontrole op kopers en exploitanten van hout op voorhand gebeurt. Eventuele aangerichte schade aan het bosmilieu heeft immers effect op de lange

termijn ontwikkeling van het bosmilieu. Op basis hiervan kunnen de alternatieven die enkel een controle achteraf inhouden verworpen worden. Daarom kan enkel een accreditatiesysteem een alternatief bieden voor het huidige erkenningsysteem.

Eerste vergelijking kosten ten opzichte van de alternatieven

In vergelijking met een erkenningsysteem houdt een accreditatie twee verschillen in met betrekking tot de kostprijs. Ten eerste bestaat er geen gebruiksklare (internationale) handleiding/richtlijn/norm die de accreditatiebureaus kunnen volgen. Deze richtlijnen zouden dus vooraf nog moeten uitgewerkt worden zodat er een hoge opstartkost aan dit systeem verbonden is. Ten tweede vindt er een verschuiving van de kost plaats van de overheid naar de bosexploitanten doordat deze laatste bij een accreditatie de volledige kost van de procedure moeten dragen. We kunnen dus zeker niet besluiten dat de totale procedurekost in een accreditatiesysteem lager zou zijn terwijl de kost voor de exploitanten wel zeker toeneemt.

Onderzoek marktbelemmering

De klanten – in dit geval enkel openbare besturen – hebben een voldoende ruime keuze aan dienstverleners. Het aanbod van hout in Vlaanderen is immers klein in verhouding tot de vraag. Ongeveer 13% van de erkende kopers en exploitanten van hout zijn buitenlands (of Belgische filialen van buitenlandse bedrijven). Dit zijn vooral grote bedrijven. Er zijn in Vlaanderen houtverwerkende bedrijven gevestigd die geen erkenningsaanvraag ingediend hebben. Volgens ANB is de reden hiervoor de kleine omvang van de Vlaamse markt en niet een eventueel marktbelemmerend karakter van de erkenning. De aanwezigheid van buitenlandse bedrijven lijkt te bevestigen dat er inderdaad geen marktbelemmerend effect uitgaat van de erkenning.

Aangezien er geen internationale norm/richtlijn/handboek bestaat voor de accreditatie zou er een eigen Vlaamse norm opgesteld moeten worden voor de accreditatiebureaus. Bovendien zou een accreditatieprocedure leiden tot een verschuiving van de kosten naar de erkenningsaanvragers. Een accreditatieprocedure zal dus eerder meer marktbelemmerend werken dan een erkenning.

Conclusie evenredigheid

Het enige mogelijke alternatief voor het bestaande erkenningsysteem is een accreditatie. Dit zou eerder voor een verschuiving dan voor een daling van de procedurekosten zorgen ten opzichte van het erkenningsysteem. Uit de screening blijkt ook dat er geen aanwijzingen zijn voor marktbelemmeringen. Bovendien kunnen we veronderstellen dat een accreditatie eerder meer marktbelemmerend zou werken.

Het instrument 'erkenning kopers en exploitanten van hout' voldoet dus aan het evenredigheidsprincipe.

- **Randnummer [6.1]:** De Raad vraagt de stellers van het ontwerp voor elk van de in artikel 3 van het ontwerp opgenomen vergunningsvoorwaarden te kunnen aantonen dat zij de toets aan artikel 10 Dienstenrichtlijn doorstaan. Artikel 10 van die richtlijn vereist dat vergunningstelsels zijn gebaseerd op criteria die willekeur moeten beletten.

Repliek: Hiervoor verwijzen we naar de repliek bij randnummer 9.4 van het advies (zie hieronder).

- **Randnummer [6.2]:** Bovendien bevat artikel 3 van het ontwerp enkele aan beoordeling onderworpen eisen in de zin van artikel 15, lid 2, van de Dienstenrichtlijn (zie opmerking 11). In de mate dat de in het ontwerp van besluit opgenomen eisen nieuw zijn, zal de Europese Commissie daarvan overeenkomstig artikel 15, lid 7, van de Dienstenrichtlijn in kennis moeten worden gesteld.

Repliek: De eisen zoals opgenomen in het ontwerp van besluit zijn niet nieuw, en werden ook reeds opgenomen in het besluit van 2002, waardoor een aanmelding bij de Europese Commissie niet noodzakelijk lijkt.

- **Randnummer [7]:** Los van de erkenningsregeling voor beroepsmatige kopers of exploitanten voert het ontwerp via artikel 3, eerste lid, ook een erkenningsregeling voor opleidingsinstellingen in. De stellers van het ontwerp zullen bij het uitwerken van die erkenningsvoorwaarden (zie opmerking 9.1), gelet op artikel 10 van de Dienstenrichtlijn, moeten aantonen dat ook die erkenningsregeling (a) geen discriminerende werking heeft jegens de betrokken dienstverrichters, (b) gerechtvaardigd is om een dwingende reden van algemeen belang en (c) het nagestreefde doel niet door een minder beperkende maatregel kan worden bereikt, met name omdat een controle achteraf te laat zou komen om werkelijk doeltreffend te zijn.

Repliek: Dit zal uitgewerkt worden zoals gevraagd door de Raad, bij het uitwerken van die erkenningsvoorwaarden door de minister.

- **Randnummer [8.1]:** In de aanhef zal melding moeten worden gemaakt van de evenredigheidsbeoordeling, vermeld in het decreet van 24 februari 2017 (zie opmerking 5).

Repliek: Deze evenredigheidsbeoordeling werd toegevoegd in de motivering van het besluit.

- **Randnummer [8.2]:** Het verdient aanbeveling om in een nieuw in te voegen rubriek “Juridisch kader” in de aanhef een verwijzing naar titel XVI (‘Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen’) van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: DABM) op te nemen, onverminderd wat hierna wordt uiteengezet over de toezichthouders (zie opmerking 16).

Repliek: Een nieuwe rubriek ‘juridisch kader’ werd in de aanhef van het besluit ingevoegd, met een verwijzing naar titel XVI (‘Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen’) van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’.

- **Randnummer [9.1]:** Luidens artikel 3, eerste lid, van het ontwerp moet het attest bosbouwtechnische kennis worden uitgereikt door een opleidingsinstelling die door het erkenningscomité is erkend. Dit artikel bepaalt voorts dat dit attest de bosbouwtechnische kennis van de betrokkene moet aantonen, maar reikt voor het overige geen criteria aan op basis waarvan het erkenningscomité een opleidingsinstelling kan erkennen.

Daaruit lijkt te volgen dat het erkenningscomité op basis van deze bepaling de voorwaarden zal vastleggen waaraan een opleidingsinstelling moet voldoen om te worden erkend. Het gaat bijgevolg om een delegatie van verordenende bevoegdheid aan een comité dat is samengesteld uit personen die geen politieke verantwoordelijkheid dragen ten opzichte van een democratisch verkozen vergadering. Het verlenen van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling, zoals het erkenningscomité, is in beginsel niet in overeenstemming met de algemene publiekrechtelijke beginselen omdat erdoor geraakt wordt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Bovendien ontbreken de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking, de preventieve controle van de Raad van State, afdeling Wetgeving, en de duidelijke plaats in de hiërarchie der normen. Dergelijke delegaties kunnen dan ook enkel worden gebillijkt voor zover zij zeer beperkt zijn en een niet-beleidsmatig karakter hebben, door hun detailmatige of hoofdzakelijk technische draagwijdte. De instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen moeten hierbij zowel aan rechterlijke controle als aan politieke controle onderworpen zijn.

Artikel 3, eerste lid, van het ontwerp moet in het licht van het voorgaande worden herzien zodat aan het erkenningscomité hoogstens een individuele beslissingsbevoegdheid toekomt. Daarbij moet de Vlaamse Regering zelf de criteria vastleggen waardoor het erkenningscomité zich bij het uitoefenen van de gedelegeerde bevoegdheid moet laten leiden. Het ontwerp moet in die zin worden aangevuld.

Repliek: Om aan de opmerking van de Raad tegemoet te komen wordt er in het besluit een bepaling toegevoegd dat de minister de criteria vastlegt waardoor het erkenningscomité zich bij het uitoefenen van de gedelegeerde bevoegdheid moet laten leiden, zodat het erkenningscomité hoogstens nog een individuele beslissingsbevoegdheid toekomt.

- **Randnummer [9.2]:** Door enkel de vennootschapsvorm in aanmerking te nemen, bevat artikel 3, derde lid, 1°, van het ontwerp een aan een beoordeling te onderwerpen eis in de zin van artikel 15, lid 2, b), van de Dienstenrichtlijn. Gevraagd waarom andere rechtsvormen, zoals vzw's en stichtingen, geen erkenning kunnen verkrijgen, liet de gemachtigde weten dat het niet de bedoeling is van de stellers van het ontwerp om dit onderscheid te maken en dat zij bereid zijn om dit aan te passen. De Raad gaat akkoord met deze aanpassing.

Repliek: Artikel 3, derde lid, 1° van het besluit werd gewijzigd zoals gesuggereerd.

- **Randnummer [9.3]:** Artikel 3, derde lid, van het ontwerp vereist voorts dat de rechtspersonen “zijn opgericht conform de Belgische vennootschapswetgeving of de overeenstemmende wetgeving van een andere lidstaat van de Europese Unie” (1°) en dat de maatschappelijke zetel van de rechtspersoon zich in de Europese Unie bevindt (3°).
De stellers van het ontwerp moeten nagaan of dit niet moet worden uitgebreid naar rechtspersonen die zijn opgericht conform de overeenstemmende wetgeving van, respectievelijk hun zetel hebben in, andere gelijkgestelde staten. Volgens de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (hierna: EER) vallen immers ook drie EER-landen, namelijk IJsland, Liechtenstein en Noorwegen, onder de interne markt.
Bovendien moeten de stellers van het ontwerp zich ervan vergewissen of een dergelijke beperking niet op gespannen voet staat met andere overeenkomsten, zoals handels- of associatieakkoorden, die aan rechtspersonen uit derde landen gelijkaardige rechten toekennen.

Repliek:

Artikel 3, derde lid, wordt zoals gesuggereerd door de Raad van State aangepast zodat er niet meer van ‘Europese Unie’, maar wel van ‘Europese Economische Ruimte’ gesproken wordt.

Randnummer [9.4]: Luidens artikel 3, vijfde lid, van het ontwerp geldt de vereiste dat het personeel van de exploitant dat bosexploitatiewerkzaamheden uitvoert over een attest bosbouwtechnische kennis beschikt (artikel 3, tweede lid, 2° van het ontwerp), niet voor personen die werken in een maatwerkbedrijf of die als vrijwilliger bosexploitatiewerkzaamheden verrichten.

De vraag rijst of deze vrijstelling in overeenstemming kan worden geacht met het gelijkheidsbeginsel, vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Uit het antwoord van de gemachtigde kan worden afgeleid dat de vrijstelling betrekking zou moeten hebben op personen die slechts niet-machinaal werk zullen uitvoeren. Die groep valt echter niet op zich samen met personen die in een maatwerkbedrijf werken of vrijwilligerswerk verrichten; sommigen van hen zouden ook machinaal werk kunnen uitvoeren, terwijl ook gewone werknemers

zich tot niet-machinaal werk zouden kunnen beperken. Bijgevolg berust het onderscheid tussen personen die al dan niet over een attest bouwtechnische kennis moeten beschikken op een niet-pertinent criterium, en schendt de ontworpen bepaling het gelijkheidsbeginsel. Artikel 3, vijfde lid, van het ontwerp moet in het licht hiervan worden herzien.

Repliek:

Toetsing van de erkenningsvoorwaarden aan artikel 10 DRL:

1° de nodige bosbouwtechnische kennis en ervaring, aangetoond door een attest bosbouwtechnische kennis of een gelijkwaardig getuigschrift:

- Non-discriminatoir: ok, gezien zowel Vlaamse als dienstverleners van andere Lidstaten de nodige bosbouwtechnische kennis moeten hebben – dit is deel van de filterende functie van de erkenning. Deze eis houdt evenmin verband met nationaliteit of met de plaats van de statutaire zetel en dergelijke.
- Noodzakelijk en in het kader van het dwingende reden van algemeen belang: bescherming van het milieu: met de erkenning wil men kwaliteit van de exploitant van het hout verzekeren, zodat men mensen in het openbaar bos kan laten die verondersteld worden te weten hoe men op de minst schadelijke manier hout exploiteert. Het systeem van erkenning is erop gericht zoveel mogelijk (onherstelbare) schade te voorkomen; loutere controle achteraf is uit den boze. Door te filteren op voorhand, met plicht om een opleiding te volgen, en controles op het moment van exploitatie, probeert men dit zoveel mogelijk te vermijden. Het vellen van bomen vergt trouwens vanuit de natuur van de activiteit wegens veiligheidsoverwegingen alleen al een basisopleiding.
- Duidelijk, ondubbelzinnig en objectief: deze vereiste wordt voor Vlaamse dienstverleners vertaald in de verplichting een bosbouwtechnische opleiding te volgen.
- Voor dienstverleners uit andere Lidstaten wordt de gelijkwaardigheid van hun erkenning nagegaan.
- De Dienstenrichtlijn stelt in artikel 10, derde lid dat de vergunningsvoorwaarden voor een nieuwe vestiging geen overlapping mogen uitmaken met gelijkwaardige, en gezien hun doel in wezen vergelijkbare eisen en controles waaraan de dienstverrichter al in een andere of dezelfde lidstaat onderworpen is.
- De houder van dergelijke vergunning dient enkel een formele erkenningsaanvraag met bijvoeging van de stukken waaruit blijkt dat hij reeds erkend is.
- Erkenningen als exploitant in andere lidstaten zullen in elk geval ook tot doel hebben op de één of andere manier na te gaan of er voor te zorgen dat de dienstverleners voldoende bosbouwtechnische kennis hebben, veiligheidsvoorschriften volgen en zo voort. In principe moet dus elke erkenning van een andere Lidstaat automatisch worden aangenomen, met dien verstande dat de dienstverlener daarmee zijn bosbouwtechnische kennis en ervaring bewijst, maar daarmee nog steeds moet voldoen aan de andere voorwaarden, voorzien in artikel 3 van het Besluit.
- Artikel 16 van de Dienstenrichtlijn verplicht Lidstaten in beginsel niet om bestaande eisen af te schaffen, maar alleen op hun eigen eisen niet toe te passen op dienstverrichters die in andere lidstaten gevestigd zijn. Omwille van 4 redenen zou dit wel kunnen: openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid en bescherming van het milieu. Exploitatie van openbaar bos valt ongetwijfeld onder bescherming van het milieu.

- Artikel 16, lid 2 voorziet verder eisen die in beginsel niet door een lidstaat kunnen worden gesteld wanneer op zijn grondgebied diensten worden verricht door een dienstverrichter die in een andere lidstaat gevestigd is.
- Onder b) vinden we: de verplichting om een vergunning te verkrijgen of zich in te schrijven in een register, wat hier het geval is.
- Echter, het Hof van Justitie heeft steeds geoordeeld dat dergelijke voorafgaande controles (dit is de beoordeling van de gelijkwaardigheid) alleen in uitzonderlijke gevallen gerechtvaardigd zijn, wanneer wordt aangetoond dat toezicht of controle achteraf niet toereikend zou zijn of niet tijdig genoeg zou kunnen plaatsvinden om ernstige schade te voorkomen.
- Zonder enige discussie dient te worden aangenomen dat bij de exploitatie van bossen, controle achteraf absoluut niet toereikend is: wanneer op een foute manier zou worden overgegaan tot exploitatie van bomen, of door incompetenten dienstverleners, dan kan de toegebrachte schade in een bos, wat toch een zeer delicaat en broos ecosysteem is, zeer zwaar en zeer moeilijk herstelbaar zijn.
- Om deze reden worden de erkenningen, niet verleend door de Vlaamse Overheid, op voorhand getoetst om te zien of zij gelijkwaardig zijn en een gelijkwaardige bescherming kunnen bieden als erkenningen die verleend worden door de Vlaamse overheid.
- Vooraf bekend gemaakt, transparant en toegankelijk: dit is informatie die niet tijdens, maar voorafgaand aan de procedure wordt meegedeeld.

2° het personeel dat bosexploitatiewerkzaamheden uitvoert, dient ook over een attest te beschikken, of ten laatste binnen een jaar na indiensttreding:

- Deze vereiste is noodzakelijk om ervoor te zorgen dat het hele erkenningsstelsel zijn doel niet voorbij schiet.

3° de verzekering arbeidsongevallen dekt de risico's die voortvloeien uit bosexploitatiewerkzaamheden,

- artikel 14 van de Dienstenrichtlijn handelt over verboden eisen. Lid 7 handelt over het verbod tot het stellen van de verplichting tot het stellen van een financiële waarborg of het afsluiten van een verzekering bij een op hun grondgebied gevestigde dienstverrichter of instelling. Daarbij wordt meteen gesteld dat het de lidstaten niet belet een verzekering te verlangen.

4° verzekering B.A. voor schade die voortvloeit uit aankoop en verkoop van hout of uit bosexploitatiewerkzaamheden

- Aansluitend op het vorige punt, kan hier verwezen worden naar artikel 23 Dienstenrichtlijn dat stelt dat lidstaten er voor kunnen zorgen dat dienstverrichters wier diensten een rechtstreeks en bijzonder risico vormen voor de gezondheid of veiligheid van de afnemer of een derde, een met de aard en omvang van het risico overeenstemmende beroepsaansprakelijkheidsverzekering afsluiten. Als de dienstverlener aantoont dat hij in zijn

lidstaat van vestiging reeds een gelijkwaardige of vergelijkbare verzekering heeft afgesloten, kan hij volstaan met deze verzekering.

5° rechtspersonen bezorgen een RSZ-atteest en 6° natuurlijke personen een atteest van aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds

- Artikel 1, lid 6 van de Dienstenrichtlijn stelt duidelijk dat zij het arbeidsrecht en de socialezekerheidswetgeving van de lidstaten onverlet laat: lidstaten hoeven deze wetgeving niet aan te passen

Om erkend te blijven:

1° naleven van de algemene en bijzondere verkoopsvoorwaarden

- Deze vereiste valt onder de regels van het internationaal privaatrecht waarvan artikel 3, lid 2 Dienstenrichtlijn duidelijk stelt dat de DRL er geen betrekking op heeft. Voor dienstverleners die in Vlaanderen willen deelnemen aan een openbare verkoop, gelden vanzelfsprekend de verkoopsvoorwaarden, opgenomen in het lastenkohier.

2° naleving wetgeving

- In aansluiting met het antwoord op 1°, kan hier gesteld worden dat voor onroerende goederen het recht geldt van de plaats waar ze zich bevinden.

3° onderaannemers dienen ook erkend te zijn

- Deze vereiste is noodzakelijk om ervoor te zorgen dat het hele erkenningsstelsel zijn doel niet voorbij schiet.

4° beschermingsmiddelen, 5° veiligheidsvoorzieningen en 6° geen alcohol of onder invloed van bedwelmende middelen

- Artikel 1, lid 6 van de Dienstenrichtlijn stelt duidelijk dat zij het arbeidsrecht en de socialezekerheidswetgeving van de lidstaten onverlet laat: lidstaten hoeven deze wetgeving niet aan te passen
- Onder arbeidsrecht wordt hier begrepen: elke wettelijke of contractuele bepaling aangaande arbeidsvoorwaarden, werkvoorwaarden, met inbegrip van gezondheids- en veiligheidsvoorschriften en de relatie werkgever – werknemer

7° verplicht gebruik van biologisch afbreekbare oliën en brandstoffen, en materialen die vanuit milieustandpunt verantwoord zijn

- Non-discriminatoir: ja, gezien zowel Vlaamse als dienstverleners van andere lidstaten deze verplichting moeten naleven
 - Noodzakelijk en in het kader van dwingende redenen van algemeen belang: bescherming van het milieu
 - Duidelijk, ondubbelzinnig en objectief: ja
 - Vooraf bekend gemaakt, transparant en toegankelijk: deze informatie wordt meegedeeld voorafgaand aan de procedure
- **Randnummer [10]:** Luidens artikel 6, § 1, 1°, van het ontwerp zal het erkenningscomité onder meer bestaan uit vier vertegenwoordigers van de erkende kopers of exploitanten. Eenzelfde vertegenwoordiging is voorzien op niveau van het comité van beroep (artikel 7, § 1, 1°, van het ontwerp).

Het erkenningscomité verleent advies over de aanvraag tot erkenning (artikel 14, § 1, van het ontwerp) en kan in het kader van de erkenningsregeling bepaalde administratieve sancties opleggen, waaronder het opleggen van een waarschuwing of een schorsing van maximaal één jaar. Het erkenningscomité kan de minister ook adviseren om tot intrekking van de erkenning als beroepsmatige koper of exploitant over te gaan (artikel 23 van het ontwerp).

Artikel 14, lid 6, van de Dienstenrichtlijn verbiedt “de directe of indirecte betrokkenheid van concurrerende marktdeelnemers, ook binnen raadgevende organen, bij de verlening van vergunningen of bij andere besluiten van de bevoegde instanties, met uitzondering van beroepsorden en van beroepsverenigingen of andere organisaties die in de hoedanigheid van bevoegde instantie optreden; dit verbod heeft geen betrekking op de raadpleging van organisaties zoals kamers van koophandel of sociale partners over andere aangelegenheden dan individuele vergunningsaanvragen, noch op een raadpleging van het grote publiek.”

Het in artikel 14, lid 6, van de Dienstenrichtlijn opgenomen verbod slaat weliswaar alleen op de betrokkenheid van “concurrerende” deelnemers, maar het valt moeilijk in te zien hoe reeds erkende kopers en erkende exploitanten niet als concurrenten van de aanvrager kunnen worden aangemerkt.

De aanwezigheid van vertegenwoordigers van de kopers en exploitanten in het erkenningscomité en in het comité van beroep is dan ook in strijd met voormelde richtlijnbevestiging. Zowel artikel 6, § 1, 1°, als artikel 7, § 1, 1°, moeten worden weggelaten uit het ontwerp.

Repliek: Aan deze opmerking wordt tegemoetgekomen door de vertegenwoordigers van kopers en exploitanten te vervangen door vertegenwoordigers van de sectorfederaties. Zo is het concurrentieprobleem opgelost.

- **Randnummer [11]:** Gevraagd naar de aanvangstermijn van de bewaartermijn bedoeld in artikel 9, § 3, van het ontwerp, antwoordde de gemachtigde dat die begint te lopen vanaf de datum van ontvangst door het agentschap van de gevraagde gegevens en dat dit desgewenst kan worden verduidelijkt in de tekst van het te nemen besluit.

Die verduidelijking is inderdaad aangewezen, met dien verstande dat de vraag rijst of de datum van

ontvangst van de gevraagde gegevens wel geschikt is als aanvangspunt. Zoals de erkenningsregeling thans is ontworpen, geldt de erkenning immers voor onbepaalde duur en dus mogelijk langer dan de bewaartermijn van tien jaar, zodat het agentschap mogelijks niet langer persoonsgegevens mag bewaren die verband houden met nog actieve erkenningen. De stellers van het ontwerp moeten onderzoeken of een bewaartermijn van tien jaar vanaf de ontvangst van de gevraagde persoonsgegevens in alle gevallen geschikt is om de doelstellingen van de verwerking en het bewaren van de persoonsgegevens te bereiken. Desgevallend moeten de bewaartermijnen worden gedifferentieerd of een ander startpunt worden bepaald in het te nemen besluit.

Repliek: Als startdatum voor de bewaartermijn van 10 jaar wordt er gekozen voor de einddatum van de erkenning als koper of exploitant. Dit komt tegemoet aan de opmerking van de Raad.

- **Randnummer [12]:** Artikel 10 van het ontwerp bepaalt de voorwaarden waaronder op basis van een erkenning als koper of exploitant of een gelijkwaardig document dat is uitgereikt door een ander Belgisch gewest of door een andere lidstaat van de Europese Unie een erkenning als koper of exploitant in de zin van het ontwerp van besluit kan worden verleend.

Luidens artikel 16, lid 2, b), van de Dienstenrichtlijn mag een lidstaat een in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichter niet verplichten bij de bevoegde instantie van de lidstaat waarnaar de dienstverrichter zich begeeft een vergunning te verkrijgen of zich in te schrijven in een register of bij een beroepsorde- of vereniging op hun grondgebied, behalve wanneer de Dienstenrichtlijn of een ander communautair instrument daarin voorziet.

In dat verband bepaalt artikel 16, lid 3, van de Dienstenrichtlijn dat een lidstaat slechts eisen mag stellen aan het verrichten van een dienstactiviteit door een in een andere lidstaat gevestigde dienstverrichter als die eisen gerechtvaardigd zijn om redenen in verband met de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of de bescherming van het milieu.

Artikel 10 van het ontwerp van besluit moet bijgevolg worden vervangen door een automatische erkenning als beroepsmatige koper of exploitant van voormelde dienstverrichters, tenzij de stellers van de tekst kunnen aantonen dat aan voormelde richtlijnbevestiging is voldaan. Hetzelfde geldt voor dienstverrichters in andere staten waarmee, in voorkomend geval, een overeenkomst werd gesloten die gelijkaardige rechten verleent.

Repliek: De regeling zoals ze hier werd ingeschreven in artikel 10, werd overgenomen uit artikel 11 van het (bestaande) besluit van 2002. Een automatische erkenning als beroepsmatige koper of exploitant lijkt ons niet aangewezen, onder andere omdat er geen sancties opgelegd kunnen worden op basis van een buitenlandse erkenning. Zo kan de Vlaamse minister geen buitenlandse erkenningen intrekken, wat discriminerend zou werken tegenover Vlaamse bedrijven, die wel dergelijke erkenning nodig hebben. Verder spelen hier ook redenen mee van openbare orde, openbare veiligheid en gelijke behandeling mee.

- **Randnummer [13]:** De gemachtigde liet weten dat de aanvraagprocedure, die thans enkel geldt voor aanvragen in de zin van artikel 9 van het ontwerp, ook moet worden gevolgd in geval van buitenlandse aanvragen (artikel 10 van het ontwerp) en dat artikel 12 van het ontwerp in die zin zal worden aangepast. De Raad van State stemt in met die wijziging, en wijst erop dat ook artikel 13 van het ontwerp in die zin zal moeten worden aangepast.

Repliek: De gevraagde wijziging werd doorgevoerd zowel in artikel 12 als artikel 13.

- **Randnummer [14]:** Luidens artikel 15 van het ontwerp moet de beslissing tot (weigering van de) erkenning schriftelijk worden betekend of via het ondernemingsloket aan de aanvrager worden bezorgd. Artikel 22 van het ontwerp bepaalt evenwel dat elke beslissing van de minister over de erkenning, de weigering, de schorsing, de intrekking of de formele aanpassing van de erkenning met een beveiligde zending aan de aanvrager wordt betekend.

Hierover bevestigd stelt de gemachtigde voor om artikel 15 van het ontwerp aan te passen zodat daarin ook sprake is van een beveiligde zending. Daarmee kan worden ingestemd.

Repliek: De gevraagde wijziging werd doorgevoerd in artikel 15.

- **Randnummer [15]:** Luidens artikel 17 van het ontwerp kan eenieder de lijst van de erkende kopers en erkende exploitanten opvragen. Het is aan de stellers van het ontwerp om aan te tonen op welke verwerkingsgrond in artikel 6, lid 1, van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)' de toelating steunt om deze lijst aan derden te bezorgen. Zoals het Hof van Justitie al heeft opgemerkt kan het feit dat het moeilijk kan zijn om nauwkeurig vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden publieke toegang tot informatie mogelijk is, niet rechtvaardigen dat de bevoegde regelgever bepaalt dat alle leden van de bevolking toegang hebben tot deze informatie.

Repliek: We beroepen ons op de verwerkingsgrond zoals benoemd in artikel 6, lid 1, e) van voormelde verordening, namelijk dat de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen.

- **Randnummer [16]:** Het aan te nemen besluit is een uitvoeringsbesluit van het Bosdecreet van 13 juni 1990 zodat titel XVI ('Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen') van het DABM van toepassing is overeenkomstig artikel 16.1.1, eerste lid, 14°, van dat decreet.

Gevraagd naar de conformiteit van de in het ontwerp opgenomen bepalingen inzake toezicht en handhaving, antwoordde de gemachtigde als volgt:

"De conformiteit van deze bepalingen met het DABM vormt geen probleem. De bepalingen in dit BVR zijn namelijk geen herhaling van zaken uit het DABM, maar zijn extra bepalingen, bovenop de zaken die reeds door het DABM bepaald worden."

Hiermee kan niet worden ingestemd. Aangezien het erkenningscomité, het agentschap en de bosbeheerder luidens artikel 19 van het ontwerp controle zullen kunnen uitoefenen op de toepassing van het te nemen besluit, vallen zij onder het begrip "toezichthouders" in de zin van artikel 16.3.1 en volgende van het DABM. Zij zien immers toe op de naleving van milieuvorschriften, vermeld in artikel 16.1.1, eerste en vierde lid, van het DABM, en oefenen bijgevolg een toezichtopdracht uit die luidens artikel 16.3.9 van het DABM enkel door toezichthouders kan worden uitgevoerd.

De leden van het erkenningscomité voldoen evenwel niet aan de voorwaarden waaraan toezichthouders moeten voldoen. Zo is het erkenningscomité niet samengesteld uit personeelsleden van de Vlaamse overheid, provincies, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden of politiezones (art. 16.3.1 DABM) en kan er, gelet op de samenstelling ervan en het feit dat het erkenningscomité dat ook uit kopers en exploitanten bestaat zelf ook administratieve sancties kan opleggen aan die

kopers en exploitanten (en dus potentieel ook aan zijn eigen leden of aan de rechtstreekse concurrenten van die leden), bezwaarlijk worden gesteld dat het erkenningscomité haar controle-opdracht onafhankelijk en neutraal zal uitoefenen (art. 16.3.3 van het DABM). Ook de bosbeheerder zal niet noodzakelijk een personeelslid van een van voormelde overheden zijn.

In het licht daarvan moet artikel 19 van het ontwerp worden herzien. Meer in het algemeen zullen de stellers van de tekst erover moeten waken dat de bepalingen inzake het toezicht en de handhaving in overeenstemming zijn met het DABM.

Replik: Aan deze opmerking wordt tegemoet gekomen door het schrappen van het woord 'erkeningscomité' in dit artikel.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 houdende de erkenning van kopers en exploitanten van hout dient geactualiseerd te worden. Enerzijds betreft het een technische aanpassing om procedures beter af te stemmen, anderzijds zijn er de afgelopen 20 jaar onvolkomenheden aan het licht gekomen en zijn er nieuwe ontwikkelingen in de sector. De wijzigingen zijn dermate ingrijpend dat deze niet via een wijziging van het besluit door te voeren zijn. Daarom wordt een nieuw besluit voorgelegd.

De voornaamste aandachtspunten voor de wijziging zijn de volgende:

- De huidige regeling is helemaal afgestemd op de verkoop van hout op stam. Om lokale verwerkers van hout betere kansen te geven op het verwerven van lokaal hout zal in de toekomst meer transportklaar hout aangeboden worden. Voor de verkoop van hout dat door de zorg van de bosbeheerder gekapt wordt zal geen erkenning meer vereist zijn. Op die manier stijgen de kansen voor lokale verwerkers om lokaal hout aan te kunnen kopen.
- Er bestaat een hiaat tussen de omschrijving van de voorwaarden tot bekomen en behoud van de erkenning en de procedure als uitgeschreven in het besluit van 8 november 2002. De procedure wordt in overeenstemming gebracht met de voorwaarden.
- Op vraag van de sector wordt het maximum volume voor particulieren verlaagd van 50 naar 20 m³
- Het beslissingsproces van de beroepsprocedure wordt gestroomlijnd en logischer gemaakt.
- Private boscijdegenaren doen nu reeds een beroep op erkende kopers en exploitanten. Tot op heden was er geen grond tot klachtenbehandeling in geval de erkende koper of exploitant de voorwaarden van erkenning of de verkoopsvoorwaarden schendt. Daarom wordt de samenstelling van het erkennings- en beroepscomité uitgebreid.
- De sancties zoals voorzien in het besluit van 8 november 2002 zijn niet effectief. Natuurlijke personen en rechtspersonen kunnen zich aan hun sanctie onttrekken door het oprichten van een (nieuwe) rechtspersoon.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel definieert de definities van de termen die gebruikt zullen worden in dit besluit:

1° Dit punt behoeft geen toelichting.

2° In dit punt wordt de term bosexploitatiewerkzaamheden gedefinieerd. De afgelopen jaren was er nogal wat discussie over welke werkzaamheden een erkenning vereisten en welke niet. Het ging hier hoofdzakelijk over de bestuurders van de vrachtwagens, die het hout van het bos naar de houtverwerking transporteren. In de huidige definitie wordt dit verduidelijkt.

3° Dit punt behoeft geen toelichting.

4° Dit punt behoeft geen toelichting.

5° Dit punt behoeft geen toelichting.

6° Dit punt behoeft geen toelichting.

7° Dit punt behoeft geen toelichting.

8° Dit punt behoeft geen toelichting.

9° Dit punt behoeft geen toelichting.

10° Dit punt behoeft geen toelichting.

11° Dit punt behoeft geen toelichting.

12° Dit punt behoeft geen toelichting.

13° Dit punt behoeft geen toelichting.

Artikel 2

Dit artikel bepaalt de toepasbaarheid van het besluit, zoals opgenomen in artikel 53bis van het Bosdecreet. Het besluit is van toepassing op iedereen die hout koopt in openbare bossen. Gezien de erkenning tot doel heeft de kwaliteit van exploitatiewerken te garanderen worden er enkele uitzonderingen voorzien voor gevallen waar de erkenning niet vereist is.

- Particulieren kunnen voor eigen gebruik een beperkte hoeveelheid brandhout kopen zonder dat ze daarvoor een erkenning moeten voorleggen. In het huidige besluit is dat beperkt tot minder dan 50m³ per adres en per jaar. In het voorliggende voorontwerp wordt dit teruggebracht tot 20m³ per adres en per jaar. Voor verwarming op hout is 20m³ ruim voldoende.
- Het huidige besluit is exclusief gericht op de verkoop van hout op stam. Dat wil zeggen dat de koper van het hout instaat voor de uitvoering van de bosexploitatiewerken en die aanstuurt. De afgelopen jaren is op projectbasis geëxperimenteerd met het uitvoeren van bosexploitatiewerken voor de verkoop van het hout, waarbij ANB-Natuurinvest de exploitatie aanstuurt. Dit levert voordelen op vlak van kwaliteit van de exploitatie en de vrijwaring van de natuurwaarden in het betreffende bosdeel. Tevens kunnen homogener houtloten (op vlak van soorten en afmetingen) in de markt gezet worden, waardoor het lokale hout toegankelijker wordt voor lokale verwerkers. Gezien dit hout na verkoop geen bosexploitatiewerkzaamheden meer vereist is de erkenning voor de koper geen vereiste meer. De drempel die de erkenning inhoudt voor de lokale verwerkers verval.
- Het minderwaardige hout wordt vaak versnipperd tot chips, bestemd voor vezelplaatproductie, bioraffinage en biomassa voor energie. Deze bewerking wordt vaak uitgevoerd voor het transport. Deze ingreep wordt niet beschouwd als bosexploitatiewerkzaamheid indien ze buiten de bosbestanden plaatsvindt.

Artikel 3

Het eerste lid bepaalt wat de steller van het besluit verstaat onder 'attest bosbouwtechnische kennis'. Een belangrijk aspect van de erkenning is komen tot goed opgeleide uitvoerders van exploitatiewerkzaamheden. In Vlaanderen is er tot op heden geen opleiding afgestemd op Beroepskwalificatiedossiers. Daarom heeft het erkenningscomité bepaald wat de minimumvereisten van kennis moeten zijn. Deze zijn gegroepeerd in het attest bosbouwkundige kennis, het welke kan bekomen worden door kennistesten of het volgen van een opleidingstraject van 60uur.

Het tweede lid omvat de vereisten waaraan een natuurlijke persoon of rechtspersoon moet voldoen om erkend te worden als exploitant. Het derde lid licht toe dat de minister de criteria vastlegt waardoor het erkenningscomité zich bij het beoordelen van de criteria uit het tweede lid moet laten leiden.

Het vierde lid omvat enkele bijkomende vereisten voor rechtspersonen om erkend te worden als exploitant.

Het vijfde lid omvat de vereisten waaraan een natuurlijke persoon of rechtspersoon moet voldoen om erkend te blijven als exploitant.

Het zesde lid omvat een uitzondering op het tweede lid, 5°, specifiek voor sociale tewerkstelling en voor natuurbeherende organisaties.

Omtrent de artikelen 3 en 4 merkte de Minaraad in haar advies op dat het aangewezen is om de kruisverwijzingen tussen de artikelen te optimaliseren. Het was daarbij aanwezen om de inhoud van de artikelen 3 en 4 op te splitsen tot werkelijk die elementen die noodzakelijk zijn op moment van aanvraag tot erkenning en de elementen die nadien nageleefd moeten worden, om erkend te blijven. Deze aanbeveling werd opgevolgd, en de nodige aanpassingen daartoe werden dan ook doorgevoerd in de artikelen. Door deze aanpassing behandelen het tweede en derde lid van artikel 3 louter de voorwaarden om erkend te worden als exploitant, en behandelt het vierde lid de voorwaarden om erkend te blijven als exploitant.

Artikel 4

Het eerste lid omvat de vereisten waaraan een natuurlijke persoon of rechtspersoon moet voldoen om erkend te worden als koper.

Het tweede lid omvat enkele bijkomende vereisten voor rechtspersonen om erkend te worden als koper.

Het derde lid omvat de vereisten waaraan een natuurlijke persoon of rechtspersoon moet voldoen om erkend te blijven als koper.

Het vierde lid verduidelijkt dat een exploitant automatisch ook als koper is erkend.

Omtrent de artikelen 3 en 4 merkte de Minaraad in haar advies op dat het aangewezen is om de kruisverwijzingen tussen de artikelen te optimaliseren. Het was daarbij aanwezen om de inhoud van de artikelen 3 en 4 op te splitsen tot werkelijk die elementen die noodzakelijk zijn op moment van aanvraag tot erkenning en de elementen die nadien nageleefd moeten worden, om erkend te blijven. Deze aanbeveling werd opgevolgd, en de nodige aanpassingen daartoe werden dan ook doorgevoerd in de artikelen. Door deze aanpassing behandelen het eerste en tweede lid van artikel 4 louter de voorwaarden om erkend te worden als exploitant, en behandelt het derde lid de voorwaarden om erkend te blijven als exploitant.

Artikel 5

Dit artikel bepaalt de oprichting van de organen die waken over de procedures omschreven in dit besluit.

Artikel 6

Dit artikel bepaalt de samenstelling van het erkenningscomité. Het comité wordt paritair samengesteld uit vertegenwoordigers van de sectorfederaties en vertegenwoordigers van de bosbeheerders, waaronder een vertegenwoordiger van Natuurinvest, de organisatie die binnen het agentschap instaat voor de praktische afhandeling van de houtverkoop.

De voorzitter wordt noch uit de groep kopers-exploitanten, noch uit de groep bosbeheerders gekozen.

Artikel 7

Dit artikel bepaalt de samenstelling van het comité van beroep. Het comité wordt paritair samengesteld uit vertegenwoordigers van de sectorfederaties en vertegenwoordigers van de bosbeheerders, waaronder een vertegenwoordiger van Natuurinvest, de organisatie die binnen het agentschap instaat voor de praktische afhandeling van de houtverkoop.

De voorzitter wordt noch uit de groep kopers-exploitanten, noch uit de groep bosbeheerders gekozen.

Artikel 8

Dit artikel regelt de instelling van een erkenningssecretariaat, dat de dagelijkse werking van de erkenningsregeling waarneemt en beide comités administratief ondersteunt.

Artikel 9

Paragraaf 1 van dit artikel bepaalt de samenstelling van een aanvraagdossier tot erkenning.

De Minaraad merkte in haar advies op dat er in dit artikel enerzijds over “attest bosbouwtechnische kennis” en anderzijds over “attest van een bosbouwtechnische opleiding” wordt gesproken. De Raad adviseert het (eventuele) verschil tussen beide te verduidelijken. Hiertoe werden enkele aanpassingen doorgevoerd in paragraaf 1.

Paragraaf 2 van dit artikel bepaalt dat de erkende koper/exploitant ertoe gehouden is, wijzigingen van de gegevens, vermeld in zijn aanvraag, te melden aan het erkenningssecretariaat.

Paragraaf 3 werd toegevoegd tengevolge van het advies van de VTC (zie eerder in de nota), en bepaalt de maximale bewaartermijn voor de persoonsgegevens die verzameld worden in het kader van dit besluit.

De VTC merkt in haar advies op dat de lijst met gevraagde persoonsgegevens uitgebreid is. Deze opmerking is terecht, maar de artikelen in kwestie gaan over het verkrijgen of behouden van een erkenning als exploitant. Aangezien dergelijke erkenning heel wat gevolgen heeft, is het vanzelfsprekend dat de bevoegde administratie daarvoor uitgebreide dossiers aanlegt. Verder willen we onder meer vermijden dat eenzelfde persoon, na een inbreuk die een intrekking van de erkenning tot gevolg heeft, een nieuwe firma kan oprichten om zo de intrekking van de erkenning te ontlopen. Om dit doel te bereiken worden er inderdaad uitgebreide persoonsgegevens gevraagd.

Artikel 10

Ook in andere Europese landen en regio's zijn er erkenningsystemen voor bosexploitatiewerkzaamheden geldend. Om te vermijden dat kopers en exploitanten telkens een administratief proces moeten doorlopen wordt in dit artikel voorzien dat, indien de voorwaarden van een andere Europese erkenning, die de aanvrager reeds bezit, gelijklopend zijn met de voorwaarden opgenomen in dit besluit, de betreffende koper-exploitant op vertoon van deze erkenning een Vlaamse erkenning kan krijgen.

Artikel 11

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 12

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 13

Dit artikel bepaalt de voorwaarden van ontvankelijkheid van een aanvraag tot erkenning. Meer bepaald in artikelen 3 en 4 worden specifieke situaties geschetst waarbij een aanvraag automatisch onontvankelijk is. Deze bepalingen waren niet voorzien in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 houdende de erkenning van kopers en exploitanten van hout. Sinds de inwerkingtreding van het besluit werd er in één geval een advies tot intrekking van een erkenning gegeven door het erkenningscomité aan de minister. De erkenning werd op basis van het gemotiveerde advies ingetrokken. Het betrof een rechtspersoon. De bestuurder van de rechtspersoon heeft daarop een nieuwe rechtspersoon opgericht en heeft op die manier de sanctie ontlopen. Er was geen grond om de aanvraag van de nieuwe rechtspersoon te weigeren.

Artikel 14

Dit artikel bepaalt de termijnen van orde voor de behandeling van een aanvraag tot erkenning.

Artikel 15

Dit artikel bepaalt de termijn van bekendmaking van de beslissing en de beroepsmogelijkheid.

Artikel 16

Dit artikel bepaalt het gebruik van de erkenningskaart. Deze kaart is van belang opdat de bosbeheerders op terrein kunnen nagaan of de aanwezige uitvoerders van de bosexploitatiewerkzaamheden een erkenning hebben of, in geval het werknemers betreft, deze werknemers door hun erkende werkgever zijn aangemeld bij het erkenningssecretariaat.

Artikel 17

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 18

Dit artikel bepaalt welke documenten een erkend koper of exploitant jaarlijks dient voor te leggen om zijn erkenning te behouden. Het betreft documenten die aangeven dat verplichtingen die jaarlijks een vervaldag hebben in orde zijn. Tevens wordt voor de exploitanten een vormingsattest gevraagd.

Artikel 19

Dit artikel regelt de modaliteiten van het toezicht op de erkenning.

Artikel 20

Het zijn de mensen die op het terrein het beheer opvolgen die de vaststellingen doen indien een koper of exploitant in gebreke blijft wat betreft de voorwaarden van erkenning opgenomen in artikelen 3 en 4 en of alle uitvoerders van de bosexploitatiewerkzaamheden erkend zijn of, in voorkomend geval, aangemeld zijn door hun werkgever. Verder stelt dit artikel de termijnen van orde vast voor de behandeling van de klacht.

Artikel 21

Dit artikel regelt de beroepsprocedure bij het conform artikel 7 ingestelde comité van beroep.

Artikel 22

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 23

Dit artikel geeft de kapstok aan het erkenningscomité om administratieve sancties op te leggen aan een erkende koper of exploitant naar aanleiding van een klacht. Er worden 3 administratieve sancties voorzien: de waarschuwing, een schorsing en een advies aan de minister tot intrekking van de erkenning.

Artikel 24

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 25

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 26

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 27

Artikel 2, tweede lid van het besluit omvat een bepaling over privé-bos. Momenteel laat de kapstok in het bosdecreet louter toe dat dit besluit handelt over openbare bossen. Mocht er middels een wijziging van het bosdecreet een mogelijkheid gegeven worden tot het toepassen van dit besluit op privé-bossen, dan kan de Vlaamse Regering bepalen dat artikel 2, tweede lid, in werking treedt.

Artikel 28

Dit artikel behoeft geen toelichting.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

Het aldus aangepaste en als bijlage toegevoegde ontwerpbesluit heeft geen andere weerslag op de begroting, het personeelskader en de personeelsbudgetten van de Vlaamse Gemeenschap of op de lokale besturen dan aangegeven in de nota aan de leden van de Vlaamse Regering bij de principiële goedkeuring .

4. VERDER TRAJECT

Na deze definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering dient de bevoegde minister het besluit te laten publiceren in het Belgisch Staatsblad.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te geven aan het bijgaande ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering over de erkenning van kopers en exploitanten voor de exploitatie van openbare bossen;
- 2° de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme te gelasten het voormelde besluit van de Vlaamse Regering in extenso te laten publiceren in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlagen:

- het principieel goed te keuren voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering
- het advies van de Raad van State